

על השבון המלוות.

- שיחה ארוכה עם ספיר על המצב בצבא. ס. מודאג מהרוח המנשכ במטה - שאני ואמסי עוד. דורש שאקדיש יותר זמן לענייני הצבא. אעשה זאת במיטב יכולתי.

30.12.50

בערב באו אצלי צבי דר ומר וולפה, סומחה-מחנדסִקִבִיח"ר בבליגיה המייצג רוכים, החמושה ומנועים. מוצאו מורשה, חניך בי"ס עברי, שנוכד 22 שנים בבליגיה כמהנדס ונתקלה לדרגה גבוהה. צבי רוצה שיבוא לעבוד בחמש שלנו. וולפה סבור שאין ברשותו לגזור בעליו ו"לברוח", מוכן לכוא מדי פעם בחמש לחת עצות. אינו מוכחה לנשק - אלא לייצור. מצב ביהח"ר בירושלים מסודר. מצא הרבה בלכול ועזובה בשאר בתי התרושה.

- שיחה ארכה עם אהרון רמז. אמרתי לו שאני רוצה לרבר אהו רק על החלק הראשון במכתבו ליגאל (השקנות נגד הצבא בכלל) ולא על חלקו השני (מקום חיל-חאוויר בצבא), וגם עליו עצמו. השקנות שלו נגד הצבא קלושות. יעצתיו לנסוע ללמוד ולא להסתלק מענף חטייסות. דובר גם על המצב הפנימי בחנועה והסכמנו לשגישה עם מספר צעירים.

31.12.50 יום א'.

בבוקר ישיבה עם המטה על תיאום צרכי הישוב, משקו וכוח האדם לצרכי

שנת חירום. הוצעו תכניות אחדות - של עמי ממועצה כוח אדם, ושל סגן-אלוף

בן דוד.

מחשיבה נישנו לבית המלאכה בחל-השומי לראות סנקים מחוקנים.

עודדתי הטועלים העושים במלאכנו.

- בערב ועדה סדינית על בעית החינוך במעברות, סוף סוף הציע גם גורי

לקיים החלטת הממשלה. אין הבנה אצלנו למהותה האמתי של חירות - כי חירות יש

רק במקום שהשלטון כבטיח חירות למחנגדיו ולא לעצמו בלבד, ואין די הבנה לבעית

הדת ויהודים דתיים.